

ΘΕΜΑ ΤΡΙΤΟ: Θουκυδίδου, Α, 131.2, 132.1-2

... Και ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐφόρων
(ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δοῦσαι τοῦτο), ἔπειτα
διαπραξάμενος ὕστερον ἐξήλθε καὶ καθίστησιν εαυτὸν ἐς κρίσιν
τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτῶν ἐλέγχειν. Καὶ φανερόν μὲν εἶχον
οὐδὲν οἱ Σπαρτιάται σημεῖον, οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις,
ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα γένους τε τοῦ
βασιλείου ὄντα καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα, ὑποψίας δὲ
πολλὰς παρεῖχε τῇ τε παρανομία καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων μὴ
ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι.

Λεξιλόγιο:

Σημεῖον= ἐνδειξη, ἀπόδειξη

ὑποψίαν παρέχω + εἶδ. Απαρ= προκαλῶ ὑποψία ὅτι

Ζήλωσις= μίμηση